

Downloaded via the EU tax law app / web

Wydanie tymczasowe

WYROK TRYBUNA?U (pi?ta izba)

z dnia 8 czerwca 2017 r.(1)

Odes?anie prejudycjalne – Artyku? 56 TFUE – Artyku? 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym – Przepisy podatkowe – Podatek dochodowy – Zwolnienie podatkowe dla odsetek wyp?acalnych przez banki spe?niaj?ce okre?lone przes?anki ustawowe – Dyskryminacja po?rednia – Banki z siedzib? w Belgii oraz banki z siedzib? w innym pa?stwie cz?onkowskim

W sprawie C?580/15

maj?cej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, z?o?ony przez rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling te Brugge (s?d pierwszej instancji dla Flandrii Zachodniej, wydzia? w Brugii, Belgia) postanowieniem z dnia 28 pa?dziernika 2015 r., które wp?yn??o do Trybuna?u w dniu 9 listopada 2015 r., w post?powaniu:

Maria Eugenia Van der Weegen,

Miguel Juan Van der Weegen,

Anna Pot,

dzia?aj?ca w charakterze nast?pcy prawnego zmar?ego Johannes Van der Weegena,

Anna Pot

przeciwno

Belgische Staat,

TRYBUNA? (pi?ta izba),

w sk?adzie: J.L. da Cruz Vilaça, prezes izby, K. Lenaerts, prezes Trybuna?u, pe?ni?cy obowi?zki s?dziego pi?tej izby, M. Berger (sprawozdawca), A. Borg Barthet i F. Biltgen, s?dziowie,

rzecznik generalny: N. Wahl,

sekretarz: M. Ferreira, g?ówny administrator,

uwzgl?dniaj?c pisemny etap post?powania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 15 wrze?nia 2016 r.,

rozwa?ywszy uwagi przedstawione:

– w imieniu M.E. Van der Weegen, M. Van der Weegena oraz A. Pot przez C. Hendrickx oraz M. Vandendijka, advocaten,

- w imieniu rządu belgijskiego przez J.C. Halleux oraz M. Jacobs, działających w charakterze pełnomocników, wspieranych przez eksperta S. D. D’Aiol,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez W. Roelsa, działającego w charakterze pełnomocnika, podjęwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii, wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 56 i 63 TFUE, a także art. 36 i 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. (Dz.U. 1994, L 1, s. 3, zwanego dalej „porozumieniem EOG”).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między Marię Eugenię Van der Weegen, Miguelem Juanem Van der Weegenem, Annę Pot, działającą w charakterze następcy prawnego Johanna Van der Weegen, i Annę Pot a Belgische Staat (państwem belgijskim) dotyczącego odmowy skorzystania ze zwolnienia podatkowego w odniesieniu do wynagrodzenia depozytu oszczędnościowego w innym niż Królestwo Belgii państwie członkowskim.

Prawo belgijskie

3 Artykuł 21 Wetboek van de inkomstenbelastingen (kodeksu podatków dochodowych, zwanego dalej „WIB 1992”), w brzmieniu obowiązującym w roku podatkowym 2010 (w odniesieniu do dochodów uzyskanych w roku 2009), przewiduje:

„Dochody z kapitałów pieniężnych i majątku ruchomego nie obejmują:

[...]

5 pierwszej transzy w wysokości 1730 [EUR] (przed indeksacją kwota 1250 [EUR]) rocznie dochodów z depozytów oszczędnościowych otrzymanych, bez zastrzeżenia terminu lub możliwości wypowiedzenia, przez instytucje kredytowe mające siedzibę w Belgii i uregulowane Wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen [ustawa z dnia 22 marca 1993 r. w sprawie statusu i kontroli instytucji kredytowych], pod warunkiem że:

- depozyty te spełniają kryteria ustalone przez króla zgodnie z opinią komisji ds. bankowości, finansów i ubezpieczeń [...], w odniesieniu do waluty, w jakiej są one wyrażone, w odniesieniu do warunków i sposobów wycofywania depozytów i pobierania środków z tych depozytów oraz w odniesieniu do struktury, poziomu i sposobu obliczania ich wynagrodzenia,

[...]”.

4 W wyroku z dnia 6 czerwca 2013 r., Komisja/Belgia (C-383/10, EU:C:2013:364), Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że przepis ten narusza art. 56 TFUE oraz art. 36 porozumienia EOG.

5 Artykuł 170 Wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen (ustawy z dnia 25 kwietnia 2014 r. ustanawiającej inne przepisy, *Moniteur belge* z dnia 7 maja 2014 r., s. 36946, zwanej dalej „ustawą z dnia 25 kwietnia 2014 r.”) nadał art. 21 pkt 5 WIB 1992 następujące brzmienie:

„Dochody z kapitałów pieniężnych i majątku ruchomego nie obejmują:

[...]

5 pierwszej transzy w wysokości 1250 EUR (kwota nieindeksowana) rocznie dochodów z depozytów oszczędnościowych otrzymanych, bez zastrzeżenia terminu lub możliwości wypowiedzenia, przez instytucje kredytowe wymienione w art. 56 § 2 pkt 2, pod warunkiem że:

– depozyty te spełniają ponadto kryteria ustalone przez króla zgodnie z opinią belgijskiego banku narodowego i urzędu ds. usług i rynków finansowych, dla ich poszczególnych zakresów kompetencji, w odniesieniu do waluty, w jakiej są one wyrażone, w odniesieniu do warunków i sposobów wycofywania depozytów i pobierania środków z tych depozytów oraz w odniesieniu do struktury, poziomu i sposobu obliczania ich wynagrodzenia, albo – w przypadku depozytów, które zostały przyjęte przez instytucje kredytowe z siedzibą w innym państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego – depozyty te spełniają analogiczne warunki, które zostały ustalone przez porównywalne właściwe organy innego państwa członkowskiego;

[...]”.

6 Uzasadnienie nowelizacji art. 21 pkt 5 WIB 1992 stanowi:

„Warunki powinny być analogiczne, co oznacza przede wszystkim, że depozyty oszczędnościowe muszą podlegać tym samym warunkom, co podstawowe warunki wymienione w art. 21 pkt 5 WIB 1992; ponadto powinny one spełniać kryteria zdefiniowane przez władze publiczne w danym państwie członkowskim w odniesieniu do waluty, w jakiej są wyrażone, warunków i sposobów wycofywania i pobierania środków z tych depozytów oraz struktury, poziomu i sposobu obliczania ich wynagrodzenia. Kryteria te powinny odpowiadać kryteriom obowiązującym w Belgii. Oznacza to, że nawet jeśli nie są identyczne, powinny one mieć porównywalny zakres [...]”.

7 Koninklijk Besluit van 27 augustus 1993 tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992 (królewskie rozporządzenie wykonawcze z dnia 27 sierpnia 1993 r. do kodeksu podatków dochodowych z 1992 r., *Moniteur belge* z dnia 13 września 1993 r., s. 20096), zmienione rozporządzeniem królewskim z dnia 7 grudnia 2008 r. (*Moniteur belge* z dnia 22 grudnia 2008 r., s. 67513) (zwane dalej „KB/WIB 92”), przewiduje dodatkowe kryteria, jakim muszą odpowiadać depozyty oszczędnościowe, o których mowa w art. 21 pkt 5 WIB 1992, aby mogły one korzystać z zastosowania tego artykułu.

8 Artykuł 2 KB/WIB 92 stanowi:

„Do celów stosowania art. 21 pkt 5 [WIB 1992] depozyty oszczędnościowe, o których mowa w tym artykule, muszą ponadto spełniać następujące kryteria:

1 depozyty oszczędnościowe mają być wyrażone w euro;

2 z depozytów oszczędnościowych możliwe jest dokonanie wypłaty, bezpośrednio lub w związku z rachunkiem bieżącym, wyłącznie do celów następujących transakcji:

a) wykupu w gotówce;

b) przelewu lub płatności, niemających charakteru stałego zlecenia, na rachunek otwarty na nazwisko właściciela depozytu oszczędnościowego;

c) przelewu na depozyt oszczędnościowy otwarty w tej samej instytucji na nazwisko współmałżonka lub krewnego co najwyżej drugiego stopnia będącego walcicielem depozytu oszczędnościowego;

[...]

3 warunki wycofania powinny przewidywać po stronie instytucji przyjmującej depozyt możliwość uzależnienia wypłaty od zachowania pięciodniowego terminu wypowiedzenia (liczonego w dniach kalendarzowych), jeżeli przekraczają one 1250 [EUR], oraz ograniczenia ich do kwoty w wysokości 2500 [EUR] na pół miesiąca;

4 a) wynagrodzenie depozytów oszczędnościowych obejmuje obowiązkowo i wyjącznie:

- podstawowe odsetki; oraz
- premia za kontynuację;

b) podstawowe odsetki oraz premia za kontynuację są obliczane zgodnie z roczną stopą procentową.

Odsetki podstawowe dla depozytów są naliczane najpóźniej od dnia kalendarzowego następującego po dniu kalendarzowym wpłaty i przestają być naliczane od dnia kalendarzowego wycofania.

Wpłaty i wycofania dokonane tego samego dnia są potrącone do celów obliczania odsetek podstawowych i premii za kontynuację.

Kwota odsetek podstawowych jest doliczana do depozytów oszczędnościowych jeden raz w roku kalendarzowym, tak aby, na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego, odsetki podstawowe zostały naliczone od dnia 1 stycznia danego roku.

Nie można naliczać odsetek od salda ujemnego wobec walciciela depozytu oszczędnościowego.

Premia za kontynuację jest przyznawana depozytom, które pozostają na tym samym rachunku przez okres 12 kolejnych miesięcy.

W przypadku przelewu z jednego depozytu oszczędnościowego na inny depozyt oszczędnościowy otwarty dla tej samej osoby w tej samej instytucji, nie na zasadzie stałego zlecenia, okres naliczania premii za kontynuację pierwszego depozytu oszczędnościowego zostaje zachowany, pod warunkiem że kwota przelewu wynosi co najmniej 500 [EUR], a odnośny właściciel depozytu nie dokonał już trzech tego rodzaju przelewów z tego samego depozytu oszczędnościowego w ciągu jednego roku kalendarzowego [...].

c) stopa odsetek podstawowych naliczanych przez instytucję w stosunku do posiadanych w niej depozytów oszczędnościowych nie może przekroczyć wyżej z dwóch następujących wartości stóp odsetek:

- 3%;
- stopy podstawowych operacji refinansujących Europejskiego Banku Centralnego obowiązujących w okresie dziesięciu miesięcy poprzedzających bieżący semestr kalendarzowy.

Wzrost stopy odsetek podstawowych obowiązuje przez okres co najmniej trzech miesięcy z wyjątkiem przypadku obniżenia stopy podstawowej operacji refinansujących Europejskiego Banku

Centralnego.

Z zastrzeżeniem lit. e) poniżej, stopa premii za kontynuację nie może:

- przekraczać 50% maksymalnej stopy odsetek podstawowych, o której mowa w akapicie pierwszym. Jeżeli ta stopa procentowa nie odpowiada wielokrotności dziesiętnej części procenta, maksymalna stopa premii za kontynuację jest zaokrąglana do niżej dziesiętnej części procenta;
- być niższa od 25% oferowanej stopy odsetek podstawowych. Jeżeli ta stopa procentowa nie odpowiada wielokrotności dziesiętnej części procenta, minimalna stopa procentowa premii za kontynuację jest zaokrąglana do niżej dziesiętnej części procenta;

d) w danym momencie do depozytu oszczędnościowego znajduje zastosowanie jedna stopa odsetek podstawowych;

e) premia za kontynuację przyznawana w danym momencie jest taka sama dla nowych wkładów oraz dla depozytów oszczędnościowych, dla których rozpoczął się okres naliczania premii za kontynuację. Z zastrzeżeniem pkt 4 lit. b) akapit siódmy, premia za kontynuację obowiązuje w chwili wpłaty lub na początku nowego okresu kontynuacji znajduje zastosowanie przez cały okres kontynuacji;

5 instytucja przyjmująca depozyt bada, czy limit przewidziany w art. 21 pkt 5 WIB 1992 został osiągnięty, za każdym razem gdy naliczane zostają odsetki podstawowe i premia za kontynuację, uwzględniając w tym celu wszystkie udostępnione kwoty w okresie rozliczeniowym”.

9 W związku z tym opublikowany został ogólnik administracyjny AAFisc nr 22/2014 (nr Ci.RH.231/633.479) z dnia 12 czerwca 2014 r., który w pkt 2, zatytułowanym „Wymogi dotyczące zastosowanie wobec depozytów oszczędnościowych objętych zwolnieniem”, przewiduje:

„4. Zgodnie z art. 21 pkt 5 WIB 1992 [...] zagraniczne depozyty oszczędnościowe muszą spełniać wymogi określone przez ustawodawcę (lub właściwy organ wykonawczy w celu wykonania ustawy podatkowej) i które były uprzednio przedmiotem opinii organów o funkcji podobnej do narodowego banku Belgii i urzędu nadzoru usług finansowych i rynku finansowego.

5. Ponadto wymogi te są analogiczne względem wymogów zdefiniowanych w art. 2 KB/WIB 92 w odniesieniu do:

- waluty, w której są wyrażone;
- warunków i sposobów wycofywania i pobierania środków;
- struktury, poziomu i sposobu obliczania ich wynagrodzenia.

W zakresie szczegółowych wymogów należy odnieść się do wspomnianego art. 2 KB/WIB 92 [...]”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

10 Johannes Van der Weegen i Anna Pot posiadali w odniesieniu do lat podatkowych 2010–2013 piętę depozytów oszczędnościowych w instytucjach finansowych z siedzibą w innym niż Królestwo Belgii państwie członkowskim. Wnieśli oni o przyznanie im zwolnienia podatkowego przewidzianego w art. 21 pkt 5 WIB 1992, zmienionego ustawą z dnia 25 kwietnia 2014 r.

11 Z uwagi na fakt, że żadna z tych instytucji finansowych nie mogła poświadczyć, że

posiadane w nich depozyty oszczędnościowe spełniają przez analogię do tych mających zastosowanie w odniesieniu do belgijskich regulowanych depozytów oszczędnościowych, a w szczególności przez analogię dotyczących odsetek podstawowych i premii za kontynuację, belgijskie organy podatkowe odmówiły możliwości zastosowania zwolnienia podatkowego względem dochodów pochodzących z tych depozytów oszczędnościowych.

12 Johannes Van der Weegen i Anna Pot zaskarżyli tę decyzję do sądu odsyłającego, który zastanawia się nad zgodnością art. 21 pkt 5 WIB 1992, zmienionego ustawą z dnia 25 kwietnia 2014 r., z prawem Unii.

13 W tych okolicznościach rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling te Brugge (sąd pierwszej instancji dla Flandrii Zachodniej, wydział w Brugii, Belgia) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 21 pkt 5 WIB 1992, zmieniony art. 170 ustawy z dnia 25 kwietnia 2014 r., narusza art. 56 i 63 TFUE, jak również art. 36 i 40 porozumienia EOG, ponieważ przepis ten, mimo że obowiązuje on bez różnicy w stosunku do zarówno krajowych, jak i zagranicznych usługodawców, wymaga spełnienia warunków, które są analogiczne do tych określonych w art. 2 KB/WIB 1992 i które są de facto właściwe rynkowi belgijskiemu, w związku z czym stanowi one dla zagranicznych usługodawców poważną przeszkodę w oferowaniu ich usług w Belgii?”.

14 Z załączonych do akt sprawy dokumentów, którymi dysponuje Trybunał, wynika, że Johannes Van der Weegen zmarł w dniu 20 stycznia 2016 r. Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen oraz Anna Pot są jego następcami prawnymi.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

Uwagi wstępne

15 Należy przypomnieć, że w wyroku z dnia 6 czerwca 2013 r. Komisja/Belgia (C-383/10, EU:C:2013:364), Trybunał stwierdził, że ustanawiając i utrzymując w mocy dyskryminacyjne zasady opodatkowania odsetek wypłacanych przez banki niebędące rezydentami w wyniku zastrzeżenia zwolnienia podatkowego jedynie dla odsetek wypłacanych przez banki będące rezydentami, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciężyącym na nim na mocy art. 56 TFUE oraz art. 36 porozumienia EOG.

16 W następstwie tego wyroku zasady te zostały zmienione w ten sposób, że zwolnienie podatkowe znajduje obecnie zastosowanie również w odniesieniu do odsetek wypłacanych przez banki niebędące rezydentami.

17 Zgodnie z WIB 1992, zmienionym ustawą z dnia 25 kwietnia 2014 r., aby właściciele depozytów mogli skorzystać z takiego zwolnienia, dany reżim depozytów oszczędnościowych musi spełniać określone, przewidziane ustawą kryteria w zakresie wyrażenia depozytu w euro, ograniczenia wypłat i przelewów, a także sposobu obliczenia wynagrodzenia, na które muszą się składać odsetki podstawowe i premia za kontynuację.

18 WIB 1992 przewiduje, że depozyty założone w instytucjach kredytowych z siedzibą w innym państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego muszą spełniać analogiczne kryteria zdefiniowane przez właściwe organy tego innego państwa członkowskiego.

19 Zgodnie z uzasadnieniem ustawy z dnia 25 kwietnia 2014 r. „warunki powinny być analogiczne [...], co oznacza przede wszystkim, że depozyty oszczędnościowe muszą podlegać tym samym warunkom, co podstawowe warunki wymienione w art. 21 pkt 5 WIB 1992”.

20 Na rozprawie przed Trybunałem rzęd belgijski stwierdził, że tekst ten powinien być rozumiany w ten sposób, iż warunki, którym podlegają depozyty oszczędnościowe w bankach z siedzibą w innym niż Belgia państwie członkowskim, nie powinny być identyczne jak warunki, którym podlegają takie depozyty w bankach z siedzibą w Belgii, lecz wystarcza, że warunki te są analogiczne.

21 Tymczasem wystarczy stwierdzić, że niezależnie od tej kwestii nie ulega wątpliwości, iż depozyt oszczędnościowy w banku z siedzibą w Belgii lub w banku z siedzibą za granicą musi w każdym razie spełniać w szczególności dwa warunki, aby mógł zostać objęty odrocznym zwolnieniem podatkowym.

22 Po pierwsze, takie konto oszczędnościowe musi podlegać określonym ograniczeniom w odniesieniu do warunków i sposobów wycofywania i przelewów na to konto, a po drugie, na wynagrodzenie takiego konta muszą składać się zarówno odsetki podstawowe, jak i premia za kontynuację.

23 To w świetle powyższych uwag należy odpowiedzieć na pytanie sądu odsyłającego.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

24 Poprzez swe pytanie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 56 i 63 TFUE, a także art. 36 i 40 porozumienia EOG należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one obowiązywaniu krajowych przepisów wprowadzających zwolnienie podatkowe, takich jak art. 21 pkt 5 WIB 1992, zmienionego ustawą z dnia 25 kwietnia 2014 r., które, jakkolwiek znajdują jednolite zastosowanie do dochodów z depozytów oszczędnościowych w instytucjach świadczących usługi bankowe z siedzibą w Belgii lub w innym państwie członkowskim EOG, są zastrzeżone do dochodów z depozytów oszczędnościowych w bankach, które spełniają warunki b*de facto* w rzeczywistości rynkowej krajowemu.

25 W celu udzielenia odpowiedzi na to pytanie należy na wstępie stwierdzić, że jakkolwiek takie przepisy krajowe mogą wchodzić w zakres dwóch powoływanych przez sąd odsyłający podstawowych swobód, to jednak ewentualne ograniczające skutki tych przepisów w zakresie swobodnego przepływu kapitału są wyjątkowo nieuniknione konsekwencje ewentualnych ograniczeń względem swobody świadczenia usług. Tymczasem jeżeli przepis krajowy dotyczy jednocześnie kilku podstawowych swobód, Trybunał zasadniczo ocenia ten przepis w świetle jednej tylko z tych swobód, jeżeli okaże się, że w danych okolicznościach jedna z nich jest całkowicie drugorzędna względem pozostałych i może być z nimi połączona (zob. podobnie wyroki: z dnia 8 września 2009 r., *Liga Portuguesa de Futebol Profissional i Bwin International*, C-42/07, EU:C:2009:519, pkt 47; z dnia 11 marca 2010 r., *Attanasio Group*, C-384/08, EU:C:2010:133, pkt 40; a także postanowienie z dnia 28 września 2016 r., *Durante*, C-438/15, niepublikowane, EU:C:2016:728, pkt 14).

26 Wynika stąd, że odroczne przepisy dotyczące zwolnienia podatkowego powinny być badane wyjątkowo w świetle art. 56 TFUE i art. 36 porozumienia EOG.

27 Ponadto należy stwierdzić, że usługi bankowe stanowią usługi w rozumieniu art. 57 TFUE. Otóż art. 56 TFUE sprzeciwia się każdemu uregulowaniu krajowemu, które bez obiektywnego uzasadnienia ogranicza możliwość usługodawcy w zakresie skutecznego wykonywania swobody

Wiadzczenia us?ug (zob. podobnie wyrok z dnia 14 stycznia 2016 r., Komisja/Grecja, C?66/15, niepublikowany, EU:C:2016:5, pkt 22 i przytoczone tam orzecznictwo).

28 W niniejszym przypadku przepisy b?d?ce przedmiotem post?powania g?ównego wprowadzaj? re?im podatkowy jednolicie stosowany do wynagrodze? depozytu oszcz?dno?ciowego wyp?acanych przez banki z siedzib? Belgii oraz wynagrodze? wyp?acanych przez banki z siedzib? w innym pa?stwie cz?onkowskim.

29 Jednak?e nawet przepisy krajowe jednolicie stosowane w odniesieniu do wszystkich us?ug, niezale?nie od miejsca siedziby us?ugodawcy, mog? stanowi? ograniczenia swobodnego Wiadzczenia us?ug, je?eli zastrzegaj? mo?liwo?? skorzystania z danej korzy?ci wy??cznie na rzecz us?ugodawców spe?niaj?cych okre?lone warunki, b?d?ce de facto w?a?ciwe rynkowi krajowemu, i pozbawiaj? w ten sposób odbiorców innych, zasadniczo podobnych us?ug – którzy to odbiorcy nie spe?niaj? jednak szczególnych warunków przewidzianych w tych przepisach – mo?liwo?ci zastosowania tej korzy?ci. Takie przepisy oddzia?uj? bowiem na sytuacj? odbiorców us?ug jako takie i mog? zatem zniech?ca? ich do korzystania z us?ug niektórych us?ugodawców, je?eli proponowane przez nich us?ugi nie spe?niaj? warunków przewidzianych w tych?e przepisach, warunkuj?c w ten sposób dost?p do rynku (zob. podobnie wyroki: z dnia 10 maja 1995 r., Alpine Investments, C?384/93, EU:C:1995:126, pkt 26–28 i 35–38; a tak?e z dnia 10 listopada 2011 r., Komisja/Portugalia, C?212/09, EU:C:2011:717, pkt 65 i przytoczone tam orzecznictwo).

30 Nale?y zatem zbada? w pierwszej kolejno?ci, czy przepisy krajowe b?d?ce przedmiotem post?powania g?ównego, mimo i? jednolicie stosowane, stwarzaj? przeszkody w swobodnym Wiadzczeniu us?ug.

31 W tym wzgl?dzie nale?y zauwa?y?, ?e jak stanowi okólnik AAFisc nr 22/2014, depozyty musz? spe?nia? kryteria zdefiniowane w art. 2 KB/WIB 92, które przewiduj? w szczególno?ci, ?e wycofywanie ?rodków z takich depozytów powinno by? ograniczone w celu odró?nienia ich od rachunku bie??cego, a wynagrodzenie depozytów oszcz?dno?ciowych obejmuje obowi?zkowo i wy??cznie odsetki podstawowe oraz premi? za kontynuacj?.

32 Z uwag przedstawionych przez zainteresowane strony na rozprawie przed Trybuna?em wynika równie?, ?e w innych ni? Królestwo Belgii pa?stwach cz?onkowskich EOG nie obowi?zuje ?aden re?im dotycz?cy depozytów oszcz?dno?ciowych, który spe?nia?by warunki ustanowione w art. 2 KB/WIB 92, a w szczególno?ci warunki dotycz?ce wynagrodzenia takiego depozytu. Ten sposób wynagradzania stanowi, jak si? zdaje, szczególn? cech? w?a?ciw? dla belgijskiego rynku bankowego.

33 W zwi?zku z tym odno?ne przepisy krajowe, jakkolwiek jednolicie stosowane do wynagrodze? depozytów oszcz?dno?ciowych otwartych w instytucjach z siedzib? w Belgii i takich depozytów otwartych w innych pa?stwach cz?onkowskich EOG, po pierwsze, zniech?caj? de facto belgijskich rezydentów do korzystania z us?ug banków z siedzib? w tych innych pa?stwach cz?onkowskich i do otwarcia lub zachowania rachunków oszcz?dno?ciowych w tych?e bankach, gdy? wyp?acane przez nie odsetki nie mog? by? obj?te odno?nym zwolnieniem podatkowym, w szczególno?ci z uwagi na fakt, ?e wynagrodzenie rachunków oszcz?dno?ciowych nie sk?ada si? z odsetek podstawowych i premii za kontynuacj?.

34 Po drugie, przepisy te mog? zniech?ca? w?a?cicieli rachunku oszcz?dno?ciowego w banku z siedzib? w Belgii, który spe?nia warunki zastosowania zwolnienia, do przenoszenia ich oszcz?dno?ci do banku z siedzib? w innym pa?stwie cz?onkowskim, który to bank nie proponuje rachunków spe?niaj?cych te warunki.

35 Wynika st?d zatem, ?e przepisy te mog? stanowi? przeszkod? w swobodnym Wiadzczeniu

us?ug, zakazan? zasadniczo na mocy art. 56 akapit pierwszy TFUE, gdy? ustanawiaj? warunki dost?pu do belgijskiego rynku bankowego wzgl?dem us?ugodawców z siedzib? w innych pa?stwach cz?onkowskich, czego zbadanie nale?y do s?du odsy?aj?cego, w szczególno?ci w ?wietle uwag zawartych w pkt 29 niniejszego wyroku.

36 W drugiej kolejno?ci nale?y zbada?, czy taka przeszkoda mo?e by? uzasadniona wzgl?dami powo?anymi przez rz?d belgijski.

37 Nale?y przypomnie?, ?e przepisy krajowe mog?ce zak?óca? korzystanie z podstawowych swobód ustanowionych w traktacie lub czyni? je mniej atrakcyjnym mog? mimo to by? dopuszczone, pod warunkiem ?e s?u?? osi?gni?ciu celu le??cego w interesie ogólnym, s? w?a?ciwe dla zapewnienia realizacji tego celu oraz nie wykraczaj? poza zakres konieczny do jego osi?gni?cia (zob. w szczególno?ci wyrok z dnia 6 czerwca 2013 r., Komisja/Belgia, C?383/10, EU:C:2013:364, pkt 49 i przytoczone tam orzecznictwo).

38 Rz?d belgijski twierdzi, ?e omawiane przepisy s?u?? ochronie konsumentów. Dodaje on, ?e w tym celu niezb?dne jest, aby belgijscy rezydenci posiadali rachunek oszcz?dno?ciowy o trwa?ym charakterze, nale?ycie chroniony, stabilny i niezawieraj?cy ryzyka, w celu pokrycia istotnych i nieprzewidzianych wydatków.

39 W tym wzgl?dzie Trybuna? orzek?, ?e do nadrz?dnych wzgl?dów interesu ogólnego, które mog? uzasadnia? ograniczenie swobodnego ?wiadczenia us?ug, nale?y ochrona konsumentów (zob. w szczególno?ci wyrok z dnia 23 stycznia 2014 r., Komisja/Belgia, C?296/12, EU:C:2014:24, pkt 47).

40 Do s?du odsy?aj?cego nale?y zatem, po pierwsze, zbadanie, czy odno?ne przepisy odpowiadaj? takiemu nadrz?dnemu wzgl?dowi interesu ogólnego.

41 Po drugie, s?d ten powinien upewni? si?, i? odno?ne przepisy podatkowe – zak?adaj?c, ?e d??? do realizacji takiego celu – nie wykraczaj? poza to, co konieczne do jego osi?gni?cia, i zachowuj? zasad? proporcjonalno?ci.

42 Zak?adaj?c nawet, ?e odno?ne przepisy odpowiadaj? nadrz?dnemu wzgl?dowi interesu ogólnego, pozbawiaj?c mo?liwo?ci skorzystania ze zwolnienia de facto wszystkie dochody z rachunków oszcz?dno?ciowych dost?pnych na rynku wewn?trznym z wyj?tkiem dochodów z rachunków prowadzonych w bankach z siedzib? w Belgii, przepisy te mog? wyklucza? rachunki oszcz?dno?ciowe otwarte w instytucjach bankowych, w szczególno?ci innych ni? belgijskie, które umo?liwia?aby osi?gni?cie tego samego celu co cel za?o?ony w rzeczonych przepisach, jakim jest ochrona konsumentów. W szczególno?ci ?aden z argumentów przedstawionych przed Trybuna?em nie pozwala uzna?, ?e stosowanie warunków przewidzianych w art. 2 KB/WIB 92, dotycz?cych wynagrodzenia wk?adów, jest konieczne do osi?gni?cia wskazanego celu.

43 W rezultacie ochrona konsumentów nie mo?e by? powo?ana w celu uzasadnienia rozwa?anej przeszkody w swobodnym ?wiadczeniu us?ug.

44 Co si? tyczy art. 36 porozumienia EOG, nale?y zauwa?y?, ?e przepis ten jest analogiczny do przepisu, jaki wprowadza art. 56 TFUE, co oznacza, ?e uwagi odnosz?ce si? do tego drugiego przepisu, przedstawione w pkt 27–43 niniejszego wyroku, zachowuj? wa?no?? równie? wzgl?dem tego? art. 36.

45 Z ogó?u powy?szych uwag wynika, ?e na przed?o?one pytanie nale?y odpowiedzie?, i? art. 56 TFUE oraz art. 36 porozumienia EOG nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e sprzeciwiaj? si? one obowi?zywaniu krajowych przepisów takich jak b?d?ce przedmiotem post?powania

głównego, wprowadzających krajowy reżim zwolnienia podatkowego, w zakresie, w jakim, jakkolwiek reżim ów znajduje jednolite zastosowanie do dochodów z depozytów oszczędnościowych w instytucjach świadczących usługi bankowe z siedzibą w Belgii lub w innym państwie członkowskim EOG, ustanawia on warunki dostępu do belgijskiego rynku bankowego względem usługodawców z siedzibą w innych państwach członkowskich, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

W przedmiocie kosztów

46 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (pięta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 56 TFUE oraz art. 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one obowiązywaniu krajowych przepisów takich jak bądzie przedmiotem postępowania głównego, wprowadzających krajowy reżim zwolnienia podatkowego, w zakresie, w jakim, jakkolwiek reżim ów znajduje jednolite zastosowanie do dochodów z depozytów oszczędnościowych w instytucjach świadczących usługi bankowe z siedzibą w Belgii lub w innym państwie członkowskim EOG, ustanawia on warunki dostępu do belgijskiego rynku bankowego względem usługodawców z siedzibą w innych państwach członkowskich, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

Podpisy

1 Język postępowania: niderlandzki.